

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 118.349 van 15 april 2003
in de zaak A. 48.788/XII-1164.**

In zake : de NV HAROL,
die woonplaats kiest bij
advocaat bij het Hof van Cassatie P. Gérard,
kantoor houdende te 1050 Brussel,
Louizalaan 523

tegen :

de STAD DIEST,
die woonplaats kiest bij
advocaat K. Van Attenhoven,
kantoor houdende te Scherpenheuvel,
Kloosterstraat 26.

DE RAAD VAN STATE, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de NV Harol op 26 oktober 1992 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 27 augustus 1992 van de gemeenteraad van de stad Diest houdende de vaststelling van een jaarlijkse algemene belasting voor de periode van 1 januari 1992 tot 31 december 1994;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur J. Lust;

Gelet op de beschikking van 4 juni 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 22 februari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 mei 2002;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. Drijvers, die loco advocaat P. Gérard verschijnt voor verzoekster, en van advocaat K. Van Attenhoven, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het advies van auditeur P. De Somere;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 4 juni 1992 besluit de gemeenteraad van de stad Diest een jaarlijkse “algemene belasting” te heffen met ingang van 1 januari 1992 en eindigend op 31 december 1994.

Door het reglement wordt een belasting ingevoerd ten laste van de exploitanten van een nijverheids-, landbouw- of handelsbedrijf, de beoefenaars van een vrij beroep, zelfstandig vertegenwoordigers, makelaars, reizigers, geranten en de uitbaters van studentenhuizen, logementshuizen, hotels en rusthuizen (artikel 2).

Blijkens het eerste lid van zijn aanhef beoogt het gemeenteraadsbesluit de uitvoering van de financiële meerjarenplanning die in de invoering van “een rendabele belasting” voorziet.

In het tweede lid van de aanhef wordt verklaard waarom het reglement de in artikel 2 vermelde belastingplichtigen viseert. Er wordt verwezen naar het “bijzonder voordeel” dat zij halen “uit de algemene inspanning van de stad ter bevordering van de aantrekkingskracht en de uitstraling van de stad”.

Dit reglement wordt op 11 augustus 1992 door de vice-gouverneur van de provincie Brabant in zijn uitvoering geschorst.

1.2. Ter zitting van 27 augustus 1992 wordt de voornoemde belasting van 4 juni 1992 door de gemeenteraad gedeeltelijk gehandhaafd en gedeeltelijk gewijzigd. Het oorspronkelijke artikel 5, waarin onderscheid werd gemaakt tussen natuurlijke personen en rechtspersonen of feitelijke verenigingen, wordt door een nieuwe tekst vervangen.

Deze luidt als volgt :

“De belasting voor de belastingplichtigen zoals omschreven in artikel 2 wordt als volgt vastgesteld :

	<u>Gebruikswaarde</u>		<u>Belasting</u>
a) van	01 t/m	30.000	2.000
b) van	30.001 t/m	50.000	4.000
c) van	50.001 t/m	60.000	6.000
d) van	60.001 t/m	70.000	7.000
e) van	70.001 t/m	80.000	9.000
f) van	80.001 t/m	90.000	12.000
g) van	90.001 t/m	100.000	15.000
h) van	100.001 t/m	110.000	20.000
i) van	110.001 t/m	120.000	25.000
j) van	120.001 t/m	130.000	30.000
k) van	130.001 t/m	140.000	40.000
l) van	140.001 t/m	150.000	50.000
m) van	150.001 t/m	200.000	60.000
n) van	200.001 t/m	300.000	80.000
o) van	300.001 t/m	500.000	100.000
p) van	500.001 t/m	1.000.000	150.000
q) van	1.000.001 t/m	1.500.000	250.000
r) van	1.500.001 t/m	2.000.000	350.000
s) van	2.000.001 t/m	3.000.000	500.000
t) van	3.000.001 t/m	5.000.000	700.000
u) van	5.000.001 t/m	10.000.000	900.000
v) vanaf	10.000.001		1.200.000 [frank]”;

Luidens het nieuwe artikel 4 van het belastingreglement is de gebruikswaarde gelijk aan het kadastraal inkomen van het onroerend goed, dat door de belastingplichtige gebruikt wordt of tot zijn gebruik wordt voorbehouden;

2. Over de heropening der debatten.

Overwegende dat de Raad van State, algemene vergadering van de afdeling administratie, in het arrest nr. 117.154 van 18 maart 2003 heeft geoordeeld “dat het de bedoeling van de wetgever was om met artikel 464, 1°, W.I.B. 1992, een belasting als die welke in het aangevochten reglement wordt ingevoerd te verbieden, die het gegeven van het kadastraal inkomen als berekeningsgrondslag neemt; dat, gelet op de hoger uiteengezette doelstelling van die bepaling

waarmee de wetgever bedoelde het kadastraal inkomen niet beschikbaar te maken voor de gemeentebelastingen, die belasting aldus onder het verbod van het voornoemde artikel 464, 1°, W.I.B. 1992, valt, zonder dat de uitzondering die in die bepaling is vervat, van toepassing is aangezien het hier onbetwist geen opcentiemen op de onroerende voorheffing betreft”; dat het, in het licht van dit gegeven, passend voorkomt de debatten te heropenen ten einde de partijen en het auditoraat toe te laten stelling te nemen betreffende de bevoegdheid van de verwerende partij om een belasting als deze welke het voorwerp uitmaakt van het huidige geschil vast te stellen en die overeenkomsten vertoont met de belasting die in het aangehaalde arrest is bedoeld,

B E S L U I T:

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt gelast met het verder onderzoek van de zaak.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien april 2003, door de XII kamer, die was samengesteld uit:

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
	F. BONTINCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

D. VERBIEST.